

prima instanță - (Judecătoria Căușeni) I. Sandu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, A. Danilov, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valentin Covalenco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valentin Covalenco
împotriva lui Vadim Căpățină cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor de întârziere și
cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Vadim Căpățină
împotriva lui Valentin Covalenco cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Vadim Căpățină, casată hotărârea Judecătoria Căușeni din 10
octombrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea inițială
înaintată de Valentin Covalenco și s-a admis acțiunea reconvențională înaintată de
Vadim Căpățină ,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2016 Covalenco Valentin s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Vadim Căpățină, solicitând încasarea datoriei în sumă de 6 500
euro, a dobânzii de întârziere conform art. 619 alin. (2) din Codul civil și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07 februarie 2013 i-a oferit cu împrumut lui
Vadim Căpățină suma de 6 500 euro, pe care s-a obligat să o restituie până la 07
februarie 2014, fapt ce se confirmă prin recipisa eliberată de pârât la 07 februarie 2013.

Susține că s-a adresat către pârât cu solicitarea de restitui împrumutul în sumă de
6500 euro, însă acesta, recunoscând datoria, nu și-a onorat obligația în termen.

Totodată, luând în considerație caracterul obligației, consideră că este în drept de
a solicita și dobândă de întârziere în conformitate cu art. 619 alin. (2) din Codul civil.

La 22 februarie 2016 Vadim Căpățină a înaintat acțiune reconvențională împotriva
lui Valentin Covalenco, solicitând declararea nulității recipisei din 07 februarie 2013 ca
fiind fictivă.

În motivarea cererii reconvenționale Vadim Căpățină a indicat că în realitate între
el și reclamant nu au existat careva raporturi de împrumut, iar suma care rezultă din
recipisa, constituie valoarea automobilului luat de el cu împrumut și care a fost deteriorat
în rezultatul unui accident rutier.

Astfel, recipisa din 07 februarie 2013 a fost semnată cu intenția de a garanta
repararea prejudiciului care s-a produs, dar nu un împrumut, or în realitate Valentin
Covalenco nu transmis suma de bani pretinsă.

În acest sens, a invocat că recipisa din 07 februarie 2013, în baza căreia se solicită încasarea datoriei în sumă de 6 500 euro, este de fapt un act juridic fictiv și urmează a fi declarat nul potrivit prevederilor art. 221 din Codul civil.

Prin hotărârea Judecătoria Căușeni din 10 octombrie 2016 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Valentin Covalenco.

S-a încasat de la Vadim Căpățînă în beneficiul lui Valentin Covalenco 4 500 euro sau suma echivalentă în lei la data executării hotărârii; dobânda de întârziere aplicată obligațiilor pecuniare în mărime de 34 967 lei sau 4500 euro x 21 lei conform cursului valutar la data depunerii cererii x (13,5 rata de refinanțare + 5 conform art. 585, 619 alin. (1) din Codul civil) : (365 zile x 730) zile; 7 477,66 lei cu titlu de cheltuieli de judecată compuse din: taxa de stat plătită la depunerea acțiunii și achitată suplimentar (4 300 lei + 1 500 lei), cheltuieli de asistentă juridică - 5 000 lei sau 10 800 : 187 001 lei x 129 467 lei = 7 477,66 lei.

S-a respins cererea reconvențională înaintată Vadim Căpățînă împotriva lui Covalenco Valentin cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut.

La 04 noiembrie 2016 Vadim Căpățînă reprezentat de avocatul Cîșlari Ion a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admiterii acțiunii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017 s-a admis apelul declarat de Vadim Căpățînă.

S-a casat hotărârea Judecătoria Căușeni din 10 octombrie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Valentin Covalenco împotriva lui Vadim Căpățînă cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor de întârziere și cheltuielilor de judecată.

S-a admis cererea reconvențională înaintată de Vadim Căpățînă împotriva lui Valentin Covalenco cu privire la constatarea nulității contractului de împrumut.

S-a declarat nulă recipisa din 07 februarie 2013, prin care Vadim Căpățînă a împrumutat de la Valentin Covalenco suma de 6 500 euro și pe care s-a obligat să o restituie până la data de 07 februarie 2014.

S-a încasat de la Valentin Covalenco în beneficiul lui Vadim Căpățînă taxa de stat achitată la declararea apelului în sumă de 4 350 lei.

În motivarea soluției, reieșind din prevederile art. 221 alin. (1) și art. 227 alin. (1) și (2) din Codul civil, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, or, recipisa din 07 februarie 2013 este lovită de nulitate, pe motiv că la întocmirea acesteia a existat o falsă reprezentare referitoare la natura actului juridic.

Astfel, instanța de apel a conchis că, tranzacția rezultată din recipisa semnată de Vadim Căpățînă nu a avut loc în realitate, aceasta fiind una aparentă, fără intenția de a produce efecte juridice, dar cu scopul garantării recuperării unui prejudiciu, fapt ce contravine normelor legale.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 14 iulie 2017, Valentin Covalenco a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținere hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, reiterând argumentele de fapt și de drept susținute pe parcursul examinării cauzei, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Astfel, susține Valentin Covalenco că recipisa semnată de către Vadim Căpățînă demonstrează cu certitudine datoria acestuia față de el, or aceasta rezultă din contractul de împrumut al automobilului „Mercedes-140”, pe care intimatul la deteriorat, cauzându-i un prejudiciu material în sumă de 6 500 euro.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 31 martie 2017, iar la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia, recursul înaintat la 17 iulie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere

a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Covalenco Valentin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Valentin Covalenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari